

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/758/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712212071
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712212071.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s. r. o., 820 05 Bratislava, Mliekárenska 10, IČO: 35 925 922, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária GUNIŠ & PARTNERS, s. r. o., 821 08 Bratislava, Klincová 37/B, proti odporcovi: T. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z. U. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. splnomocneným advokátom: JUDr. Ladislav Mikluš, Advokátska kancelária 040 1 Košice, Stará Baštová 2, adresa pre doručovanie: 040 13 Košice, Budapeštianska 8, na odvolanie vedľajšieho účastníka zo dňa 14. 08. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/134/2013-78 zo dňa 25. 07. 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd návrh vedľajšieho účastníka - OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, na prerušenie konania zamietla.

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporkyne ako podaný oneskorene. V odôvodnení uviedol, že platobný rozkaz č. k. 22Ro/162/2012-58 zo dňa 19. 02. 2013 bol odporkyňi doručený dňa 18. 03. 2013 a vedľajšiemu účastníkovi dňa 01. 07. 2013. Vedľajší účastník podal proti platobnému rozkazu odpor dňa 08. 07. 2013. Lehota na podanie odporu uplynula dňa 02. 04. 2013. Lehota na podanie odporu hlavnému účastníkovi uplynula, súd odpor vedľajšieho účastníka odmietol ako oneskorene podaný.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie vedľajší účastník. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania a stal sa účastníkom ešte predtým, ako došlo k právoplatnému skončeniu konania. OSP výslovne neupravuje akékoľvek obmedzenie pre odporcu a tým ani pre vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu. Vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako hlavný účastník. Ustanovenie § 93 ods. 4 OSP umožňuje vedľajšiemu účastníkovi urobiť v konaní pred súdom všetky procesné úkony, ktoré môže urobiť hlavný účastník s výnimkou dispozície s konaním a s výnimkou tých úkonov, ktoré by boli v rozpore so záujmom hlavného účastníka. Pod dispozičnými úkonmi treba rozumieť len procesné úkony, ktoré disponujú s predmetom konania a procesné úkony, ktoré disponujú s procesnými prostriedkami, ktoré uskutočnil hlavný účastník. Medzi dispozičné úkony nie je možné považovať odpor proti vydanému platobnému rozkazu. Ak vedľajší účastník je oprávnený podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu, je oprávnený podať aj odpor proti vydanému platobnému rozkazu. Vedľajší účastník je oprávnený podať odpor v samostatnej lehote. Ak by bol správny ten záver, že vedľajšiemu účastníkovi plynie lehota na podanie opravného prostriedku závisle od jeho uplynutia hlavným účastníkom, možnosť vedľajšieho účastníka podať opravný prostriedok by nebola objektívne daná, ale závisela by od náhodnosti vždy inak od toho ktorého prípadu resp. od ľubovôle konajúceho súdu ako by sa rozhodol doručiť vedľajšiemu účastníkovi prvostupňové rozhodnutie, čo

by bolo nesystémovým prvkom v systéme podávania opravných prostriedkov. Vedľajší účastník je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu v 15-dňovej lehote, ktorá mu začína plynúť samostatne od doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi a uplynie bez ohľadu na to, kedy bol platobný rozkaz doručený spotrebiteľovi. Podanie odporu vedľajším účastníkom v samostatnej lehote neznamena, že vedľajší účastník má viac procesných práv, ale naopak má rovnaké právo podať odpor v rovnakej 15-dňovej lehote. Vedľajší účastník v podanom odvolaní uviedol, že v prípade, ak súd nesúhlasí s touto argumentáciou, aby sa obrátil na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnou otázkou, ktorú konkretizoval:

„Keďže súd je povinný urobiť všetko čo je v právomoci, aby spotrebiteľa nezaväzovala neprijateľná zmluvná podmienka, je súd ktorý rozhoduje vo veci, povinný zvoliť si taký výklad procesných predpisov, prezentovaný vedľajším účastníkom, ktorý umožní vedľajšiemu účastníkovi združeniu na ochranu práv spotrebiteľov ďalej konať pred súdom, namietat neprijateľnosť zmluvnej podmienky a umožní dosiahnuť to, že spotrebiteľ v konečnom dôsledku nebude viazaný neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože jeho argumentácia je spôsobilá zamietnuť žalobný návrh.

Je postup súdu, ktorý zvolí iný výklad procesných predpisov znamenajúci, že spotrebiteľ bude právoplatne viazaný neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v rozpore so smernicou č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách?

Je vnútroštátna právna úprava, ktorá prakticky znemožní vedľajšiemu účastníkovi v prospech spotrebiteľa podať odpor proti vydanému platobnému rozkazu, ktorým súd zaviazal spotrebiteľa na neprijateľnú zmluvnú podmienku v rozpore so zásadou účinnosti a efektivity a v rozpore s právom Európskej únie. V prípade kladnej odpovedi na túto otázku je vnútroštátny súd povinný priznať vedľajšiemu účastníkovi plné procesné práva aké má hlavný účastník?“

Vedľajší účastník v podanom odvolaní tiež uviedol, že súd opomenul prihliadnuť na neprijateľné zmluvné dojednanie a priznal v plnom rozsahu navrhovateľovi plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky v rozpore s ust. § 172 ods. 9 OSP.

Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Okresný súd vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia. Pre zvýraznenie správnosti dodáva.

Okresný súd platobným rozkazom č. k. 22Ro/162/2012-58 zo dňa 19. 02. 2013 uložil odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 405,68 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy, ktorú vo výroku platobného rozkazu konkretizoval a trovy konania v sume 24 € a to súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia v sume 90,02 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, alebo aby v tej istej lehote podal písomne odpor na tomto súde. Platobný rozkaz bol navrhovateľovi doručený dňa 11. 03. 2013 a odporkyni dňa 18. 03. 2013 (č. l. 59 spisu).

Dňa 5. marca 2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporkyne. Vedľajšiemu účastníkovi bol platobný rozkaz doručený dňa 01. 07. 2013. Vedľajší účastník podal odpor proti vydanému platobnému rozkazu dňa 08. 07. 2013 (č. l. 71 spisu).

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 3 OSP do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účasti v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 1 OSP je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho; poskytovaním pomoci navrhovateľovi alebo odporcovi sleduje ich záujmy, robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP) vyplýva priamo zo zákona, teda z ustanovenia § 93 ods. 2 OSP. V prípade právnickej osoby je nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takýchto osobitných predpisov je tiež zákon č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania, až do jeho právoplatného skončenia, môže teda vstúpiť aj do rozkazného konania, do vydania platobného rozkazu. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je potom možné vedľajšiemu účastníkovi uprieť právo podať odpor proti platobnému rozkazu. Potrebné je zohľadniť ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Cieľom ustanovenia § 93 ods. 2 OSP (citovaným zákonným ustanovením bola do právnej úpravy zavedená druhá skupina resp. typ vedľajšieho účastníka s účinnosťou od 15. 10. 2008), bolo nepochybne rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý verejný záujem. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľa a pod. V rámci tohto typu vedľajšieho účastníka sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Odvolačný súd sa ale nestotožňuje s názorom vedľajšieho účastníka v podanom odvolaní, že lehota na podanie odporu proti vydanému platobnému rozkazu nie je obmedzená lehotou hlavného účastníka, ale plynie vedľajšiemu účastníkovi samostatne od doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi. Odvolacia lehota vedľajšieho účastníka je limitovaná odvolacou lehotou účastníka. Uvedené znamená, že ak vedľajší účastník vstúpi do rozkazného konania, súd mu doručí platobný rozkaz, ale jeho oprávnenie podať odpor trvá dovtedy, kým neuplynula lehota účastníka, ktorého v konaní podporuje. V opačnom prípade by bolo priznané vedľajšiemu účastníkovi viac procesných práv ako má hlavný účastník. Ak potom skončí lehota na podanie odvolanie (odporcu) hlavnému účastníkovi, nemôže táto plynúť vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník vstupuje do konania na strane toho účastníka,

ktorému chce svojimi procesnými úkonmi pomáhať k úspechu v konaní; ich záujmy nemôžu byť protichodné. Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil.

Odvolačný súd zároveň poukazuje, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Potom nie je možné vychádzať z ustanovenia § 201 druhá veta OSP, teda, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, kedy môže podať odvolanie (odpor) aj vedľajší účastník.

Vedľajší účastník navrhol (ak sa odvolací súd nestotožní s jeho argumentáciou) prerušiť konanie a požiadať Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke (§ 109 ods. 1 písm. c/ OSP). Túto konkretizoval.

Systém prejudiciálneho konania je základným mechanizmom práva Európskej únie, ktorého účelom je poskytnúť vnútroštátnym súdom prostriedok pre zabezpečenie jednotného výkladu a uplatňovanie práva Európskej únie v každom členskom štáte. Súdny dvor Európskych spoločenstiev má právomoc vydať prejudiciálne rozhodnutie o výklade práva Európskej únie a o platnosti aktov sekundárneho práva. Táto všeobecná právomoc mu je daná článkom 234 Zmluvy ES a v niektorých presne vymedzených prípadoch aj inými predpismi.

Úlohou Súdneho dvora v rámci prejudiciálneho konania je poskytnúť výklad práva spoločenstva alebo rozhodnúť o jeho platnosti a nie uplatňovať toto právo na skutkový stav v konaní vo veci samej, pretože toto je úlohou vnútroštátneho súdu. Súdnemu dvoru neprislúcha rozhodovať o skutkových otázkach prejednávaných vo veci samej a ani rozhodovať o rozdielnych názoroch na výklad alebo uplatnenie vnútroštátnych právnych predpisov.

Každý dotknutý súd má možnosť položiť Súdnemu dvoru otázku ohľadne výkladu normy práva Spoločenstva, ak to považuje za potrebné pre rozhodnutie sporu, o ktorom koná. Súd, proti rozhodnutiam ktorého nie je možné podať opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je v zásade povinný položiť takúto otázku Súdnemu dvoru s výnimkou prípadov, ak v danej oblasti už existuje judikatúra (a prípadné nové okolnosti nevyvolávajú skutočné pochybnosti o možnosti uplatniť túto judikatúru), alebo ak sa správny spôsob výkladu práva Spoločenstva javí byť úplne jednoznačným.

Podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo vhodnom štádiu konania pred vnútroštátnym súdom môže byť užitočné v prípade, ak ide o novú otázku výkladu, s ktorou sa spája všeobecný záujem na jednotnom uplatňovaní práva Spoločenstva v celej Únii, alebo ak sa existujúca judikatúra javí byť neuplatniteľnou na nový skutkový stav.

Je úlohou vnútroštátneho súdu vysvetliť, prečo je požadovaný výklad potrebný pre jeho rozhodnutie.

Otázka, ktorú vedľajší účastník navrhuje predložiť Súdnemu dvoru EÚ a za tým účelom prerušiť konanie je však otázka, ktorá smeruje k zodpovedaniu ako uplatňovať vnútroštátne právo na zistený skutkový stav. Toto je však výlučne vecou vnútroštátnych súdov. Teda v súdnej veci nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti úniového práva, nakoľko právna úprava vnútroštátneho slovenského práva dostatočným spôsobom v danej veci umožňuje aplikáciu OSP.

Odvolačný súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania zamietol.

Odvolačný súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, tento nemal v odvolacom konaní úspech.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.